

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I.U.D. & Professor Ad Exequias Quas Honestissimae Matronae Elisabethae Hempels/ Coniugi ac parenti suae desideratissimae Maritus ac liberi maestissimi hodie paratas cupiunt Omnes Academiae Cives peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746813600>

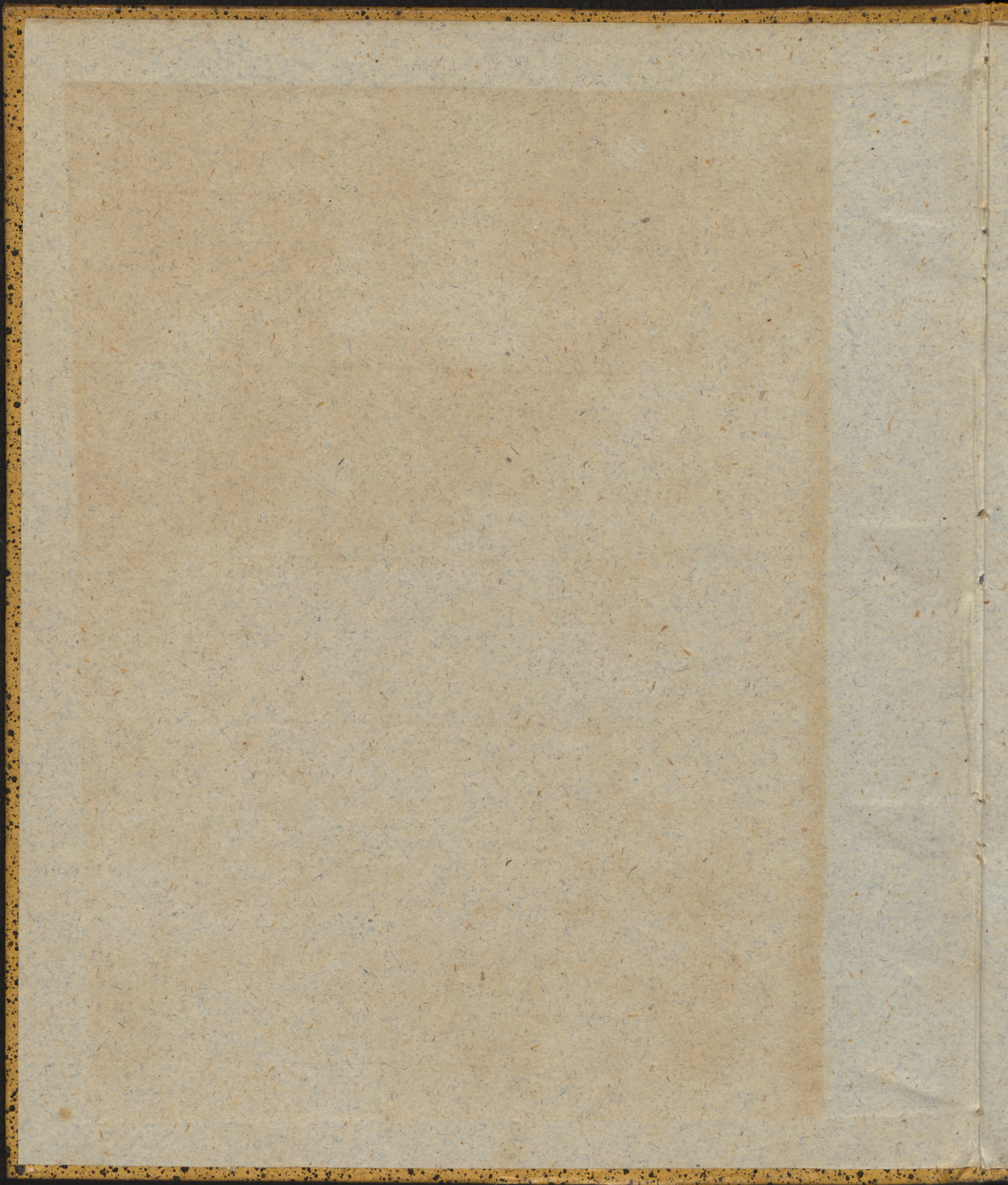
Druck Freier Zugang

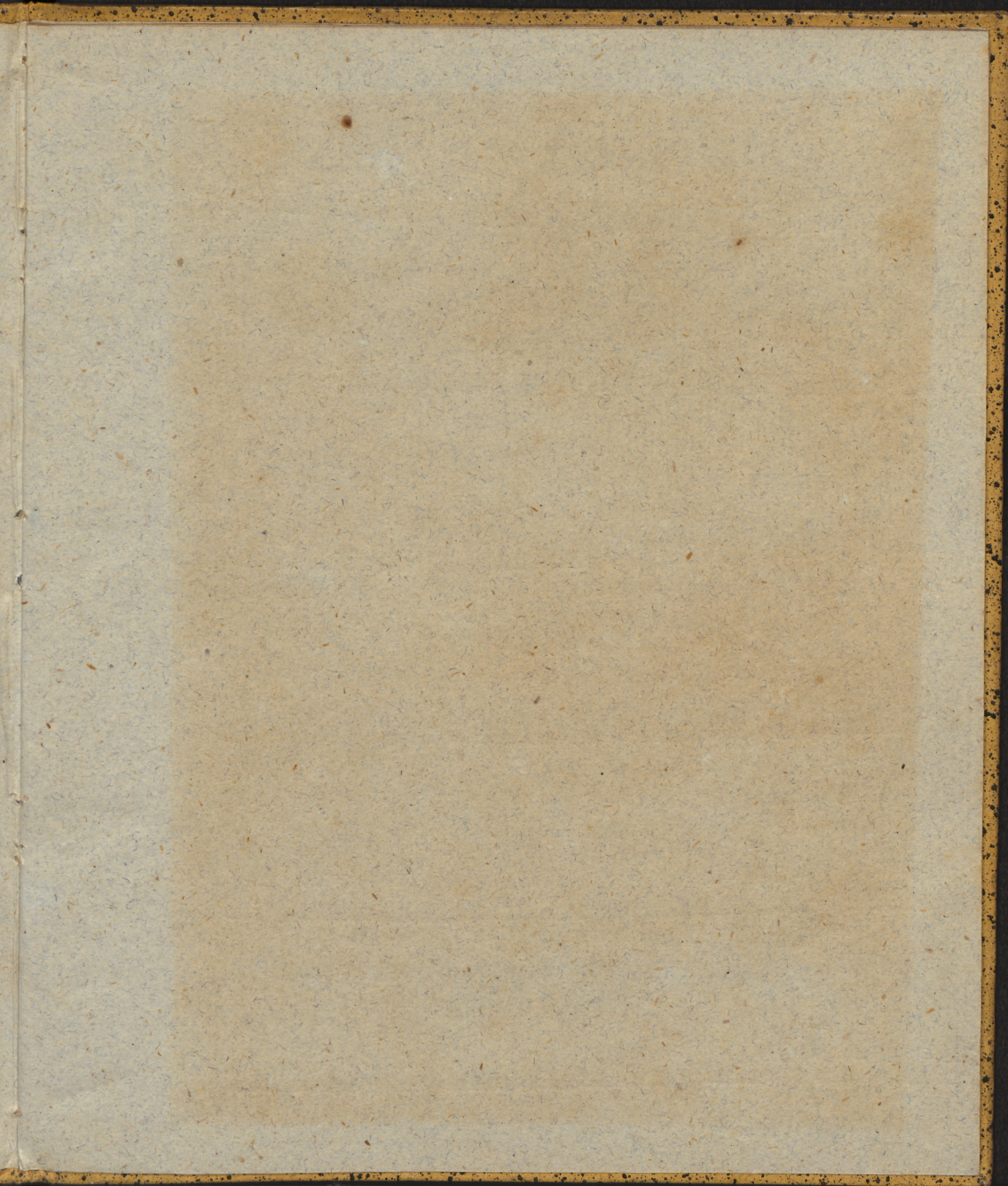

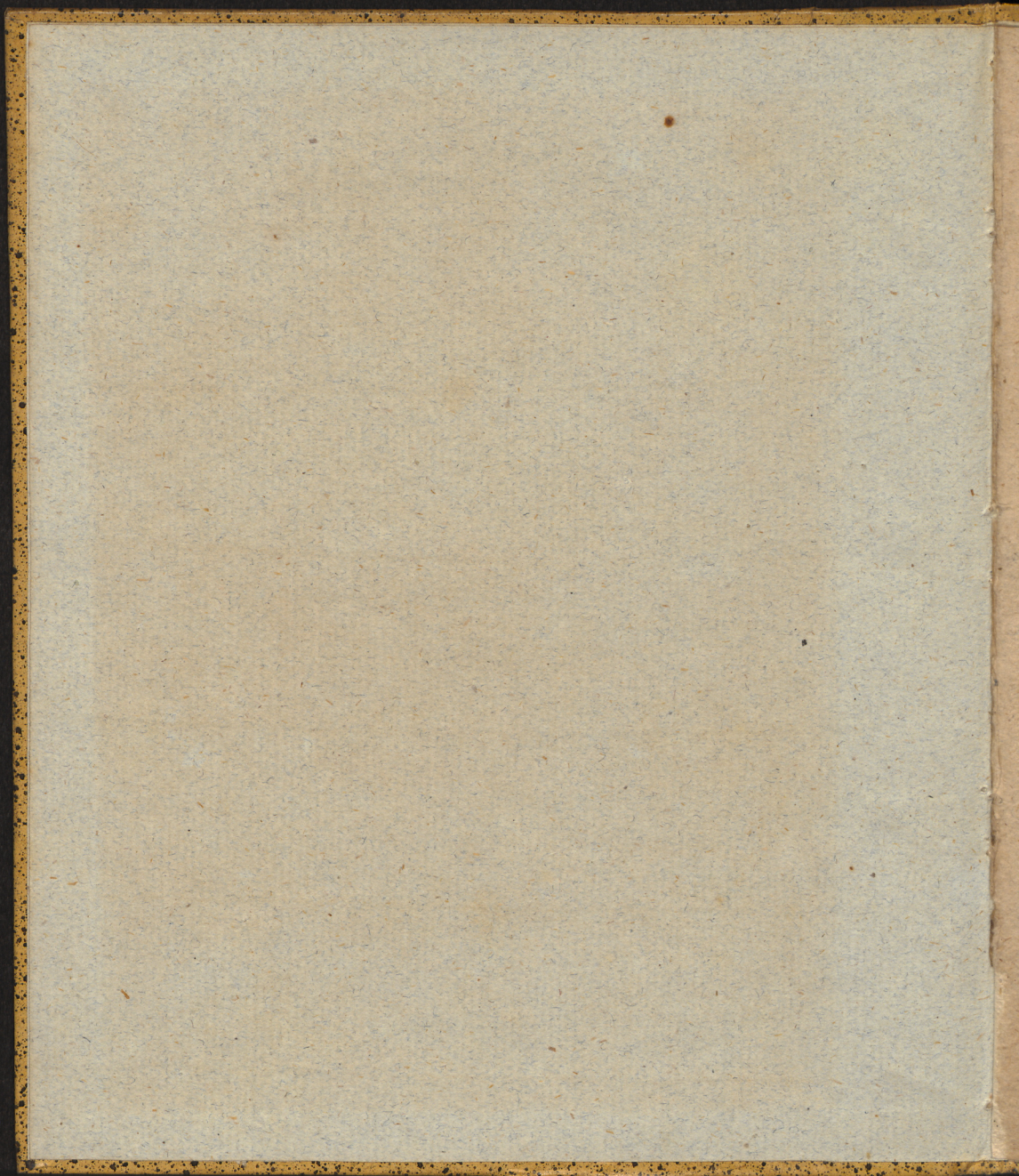
Rahne, H.,
in E. Bohn,
uxor. J. Hempel.

Rost. 1648.

34.

PROGRAMMA

2vo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis
HENRICVS RAHNE,

J. U. D. & Professor

AD EXEQVIAS

Quas

Honestissimæ Matronæ

ELISABETÆ Gempels/

Conjugi ac parenti suæ desideratissi-

mæ Maritus ac liberi mæstissimi

hodie paratas cupiunt.

Omnes Academia Cives peramanter
invitat.

✿(o)✿

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO MDC. XLVIII.

178

PROGRAMMA

RECTOR

Universitatis Rostochensis

HENRICVS RANNE

I. U. D. & P. Rector

et Rector

Honellimus Maritus

ELISABETHA (Comptess)

Coniugi ac parentibus delictis

me Maritus ac liberi in illam

hodie pariter cupimus

Quibus Academicis Civibus presentibus

innotuit

1771

ROSTOCHII

THE NICOLAI KILII, ex Typogr.

Anno MDC. XLIII.

1771

Non sumus æternitas, sed homines,
id est, particula Universi, ut hora
dici. Venire igitur nos oportet,
ut horam: & præterire, ut horam.
Nam, ut verbis Homeri utamur

— Κῆρες ἐφεσῶσιν θανάτῳ

Μοῖραι, ἃς ἂν ἐστὶ Φογῆν βροτῶν, ἃδ' ὑπολῆξαι.

— Parcæ mortalibus instant

Millenæ, quas nemo hominum vitet fu-
giatvê.

Nec magis mirum aut novum mori hominem,
quàm nasci. Atque his sine miseris tempori-
bus, non miseri illi, sed verè μακάριται, sed ex o-
mni parte felices beatique dicendi sunt, qui ex
hoc turbido mundi pelago ad portum venerunt:
illum, inquam, mortis portum, ubi liceat tutò
dicere!

— Spem, vota, timorem,

Compositus placido sine relinquo aliis.

Quem portum nudiusquintus attigit egregia ac
præstantissima matrona, ELISABETA, Inte-
gerrimi doctissimiq; Viri, DN. JOANNIS HEM-

RELII, Notarii publici & in iudicio Rosto-
chiensi superiori Procuratoris fidelissimi Con-
jux. Nata Ea est anno recuperata gratia supra
millesimum quingentesimo octogesimo secun-
do, in opido, quod quatuor miliaribus ab urbe
nostra distans à salis communicatione cogno-
men *Eulke* accepit. Patrem habuit Integerri-
mum virum *Henrich Bohn* civem opidi jam
nominati laudatissimum. Matrem sortita
Tilsche Sehrmans fuit, virtutum muliebrium ac
honestatis exemplar insigne. Laus enim pietatis,
candoris atq; integritatis utrique parenti etiam
post mortem, quam ante tres & viginti annos
pater, & ante septendecim Mater oppetivêre,
apud incolas ejusdem loci adhuc hodie facta
manet & recta. Qui parentes ipsi pietatis stu-
diosissimi eidem ut assuefacerent hanc Filiam
suam tanquam gratissimum depositum CHRI-
STO Conservatori, extra quem ut nulla est pie-
tas; ita nec salus ulla, per lavacrum aquæ in ver-
bo primitus Eam inferi curarunt, & à teneris us-
que partim exemplo suo, blandissimo illo ju-
bendi genere, partim monitis ac præceptis salu-
bribus in veræ pietatis exercitio fideliter educa-
runt. Inter alia etiam ad rem domesticam rite
administrandam, quod inter humanas actiones
egre-

egregium est sexus sequioris ornamentum, manu quasi Eam duxerunt, & idoneam judicarunt, quæ ex aliorum œconomico regimine plura condisceret. Anno igitur ætatis decimo nono Rostochium missa fuit, commendata Uxori Clarissimi, Excellentissimi Consultissimique DN. D. JOANNIS SIBRANDI b. m. Professoris olim in hac Academia celeberrimi, ac postea Reipub. hujus opidanæ Syndici gravissimi, meritissimique. Cujus rem familiarem per novem fere annos eâ procuravit fidelitate, ut filiæ instar eam dilexerint, ejusque fidei ac dispensationi omnia tutò commiserint. Quam fidelitatem remunerari volens SIBRANDUS eandem Integerrimo doctissimoq; viro DN. JOANNI HEMPELIO Notario publico, & in Judicio Rostochiensi superiori Procuratori dexterrimo fidelissimoq;, nunc viduo mœltissimo, anno CHRISTI clō Io cXI, ætatis suæ vigesimo octavo, justis nuptiis collocavit: tam auspicato ac feliciter, ut major concordia manere junctos matrimonio temerè non possit. Cui laudi non impar sæcunditatis gloria accessit. Nam edidit marito liberos ternos, quod instar ultimæ lineæ est, quâ matrimonij felicitas absolvi solet; filias duas, filium unum. E' filiabus CHRISTINA PE-

TRO Zoendorffen / Civi hujus Urbis spectatis-
simo nupsit, altera DOROTHEA quæ, dum
fata Deusque sinebant, curam domus tuendæ
magnam partem juxta cū matre sustinebat, quo
nomine hactenus non absque lacrymis ab Ea
maximè desiderabatur, ante ipsum decennium,
eādē quā nunc mater hebdomade, terræ o-
mnium matri reddita fuit, Filius is est, quem no-
vistis omnes, JOANNES HEMPELIUS Phi-
losophiæ Magister, vir & ingenii boni & judicii
acerrimi, quem cōmodo patriæ DEUS opt. max.
diu incolumem conservet. Nempe ut paren-
tum officium est, non tantum ut ipsi probi sint,
sed ut liberos tales efficiant: ita ELISABETA
quam semper studuit, DEO se piam, probam,
hominibus uti præberet, tam liberis suis eosdem
ut mores atque affectus indueret maturè, sedulo
semper operam dedit. Eas verissimas opes & lo-
cupletissimum patrimonium illud statuens,
quod in virtutibus à parentibus haustis posside-
tur. Quippe quod neque flamma consumere,
nec intercipere hostis, nec ulla delere vis ac de-
mere potest. Infirmitate corporis ferme conti-
nua afflicta fuit, à qua licet per sæpe domi detine-
retur, eam tamen gessit animæ curam, ut vel in-
tra privatos parietes DEUM suum rite coleret

ac

hil se ardentius à DEO petere, quàm hanc gratiam, ut si diutius superstitem vellet, templa visitare & cætui sacro interesse pateretur. Quantum alias per valetudinem licuit, ad ædes sacras properare frequenter visa fuit: nec ullum acroama, æquè audivit libenter, quàm verbi divini præcones: qui consequendæ felicitatis æternæ magis, quàm hujus caducæ recuperandæ vias ac rationes se edocerent. Ita plane tædere ceperat rerum humanarum, totâque mente conceperat illud Apostoli votum, CUPIO DISSOLVI. Die mensis hujus quinto, circa noctem pejus habere cæpit, & cum non posset sibi non augurari quid immineret, ante omnia de impetranda peccatorum suorum venia sollicita Virum reverendum, & clarissimum DN. M. CHRISTIANUM MICHAELIS ad S. Jacobi Pastorem vigilantissimum ad se vocari curavit, à quo, postquam exomologesi in summâ devotione animi fecisset, sacrosanctis mysteriis procurata est. Ex quo cum remisisset omnes caducarum rerum curas, se soli permisit DEO: secutura libenter quandoque evocaretur. Nec defuit voto DEUS, & maximè avidam secum jungi, die XIII. Maij sub medium horæ tertiæ pomeridianæ quadrantem.

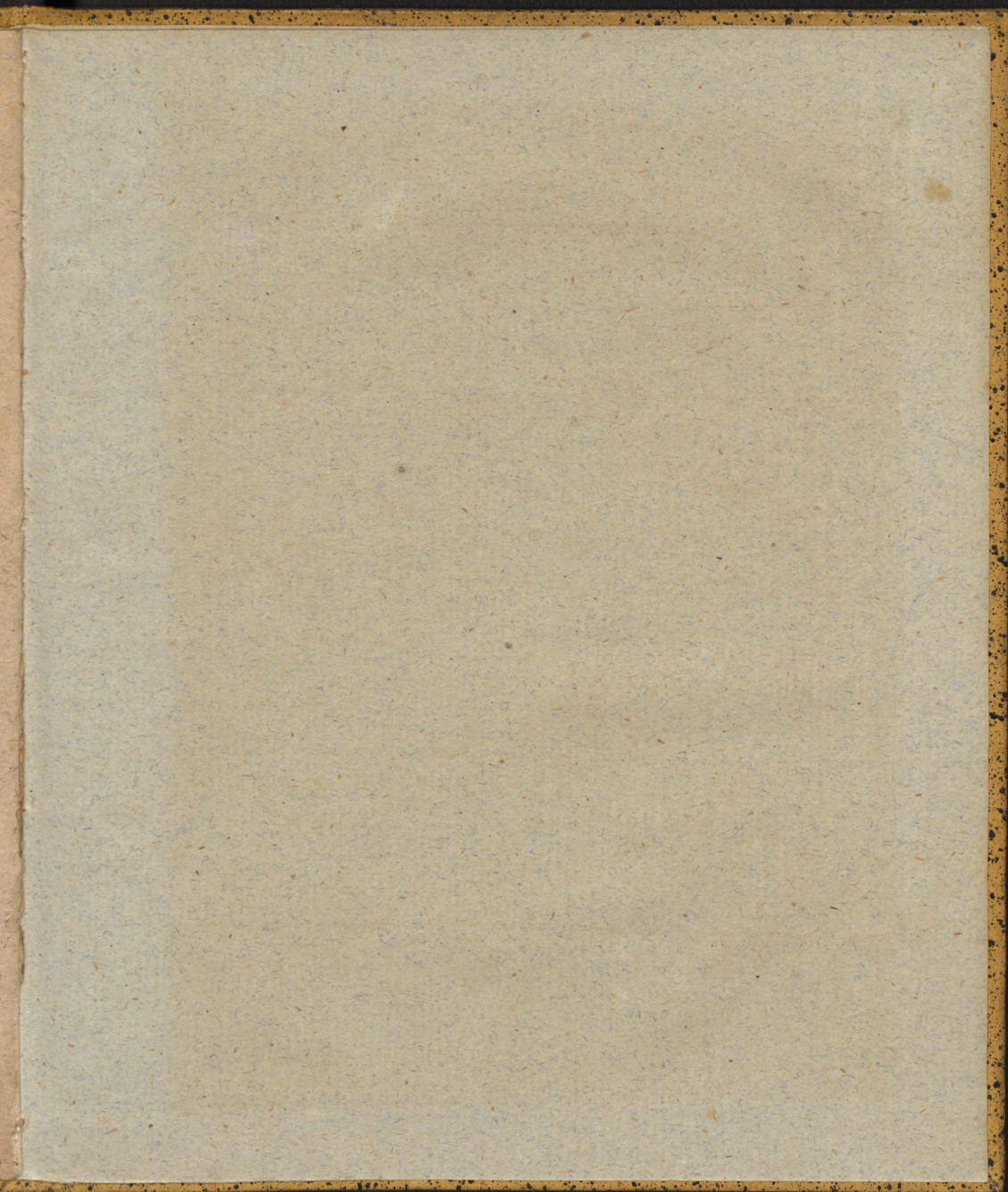
cisset viva, & suo sexui haecenus egregium pietatis, modestiae, probitatis, frugalitatisque praeluxisset exemplum. Ad Horam I. efferetur postea, & humabitur. Cujus exequias ut frequentes obire velitis, Cives ACADEMICI, & nos hortamur magnopere, & vestri quoque officii pererit. P. P. Rostochi d. XVI. Majj

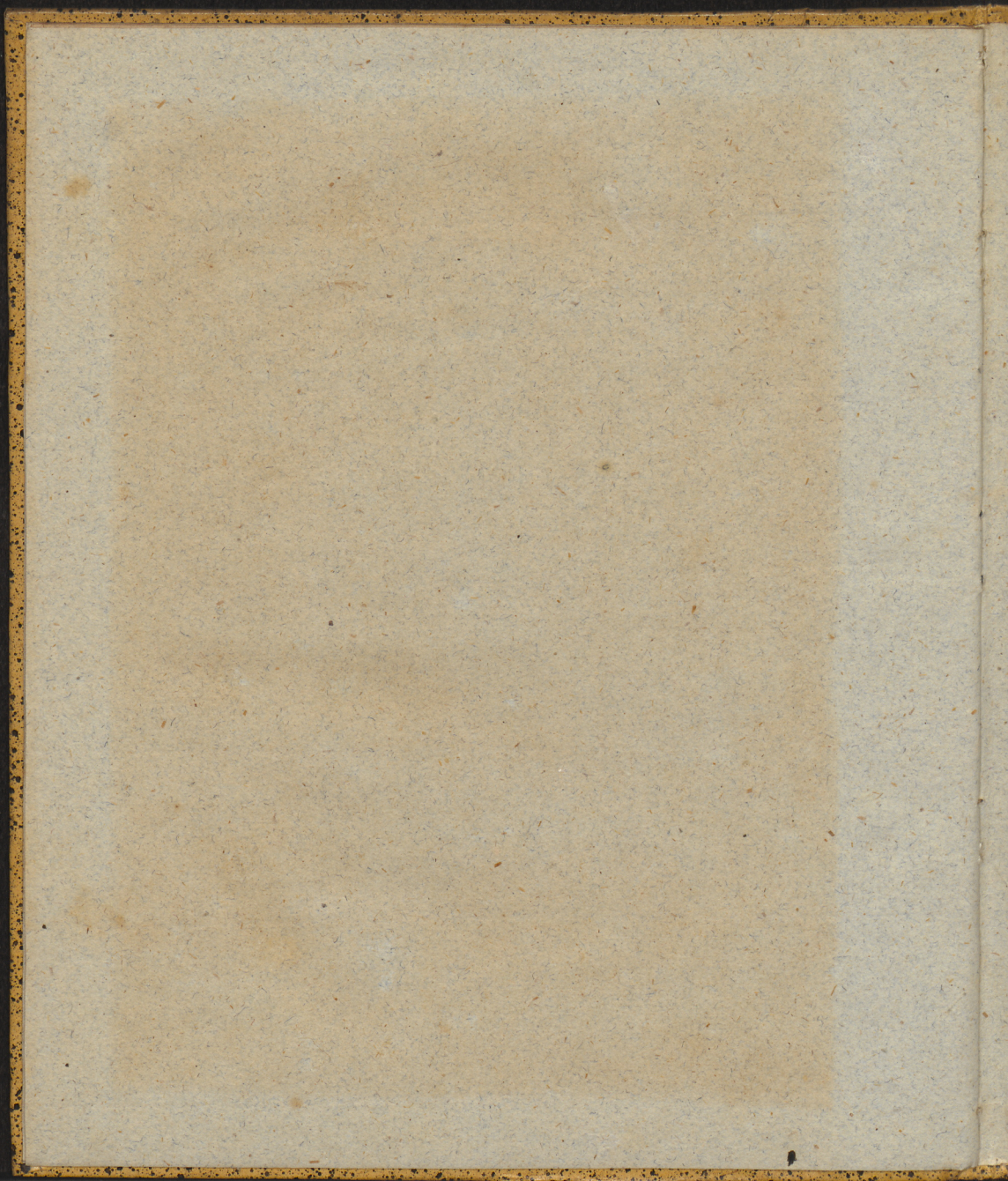
ANNO dñi MDC XLIIIX.

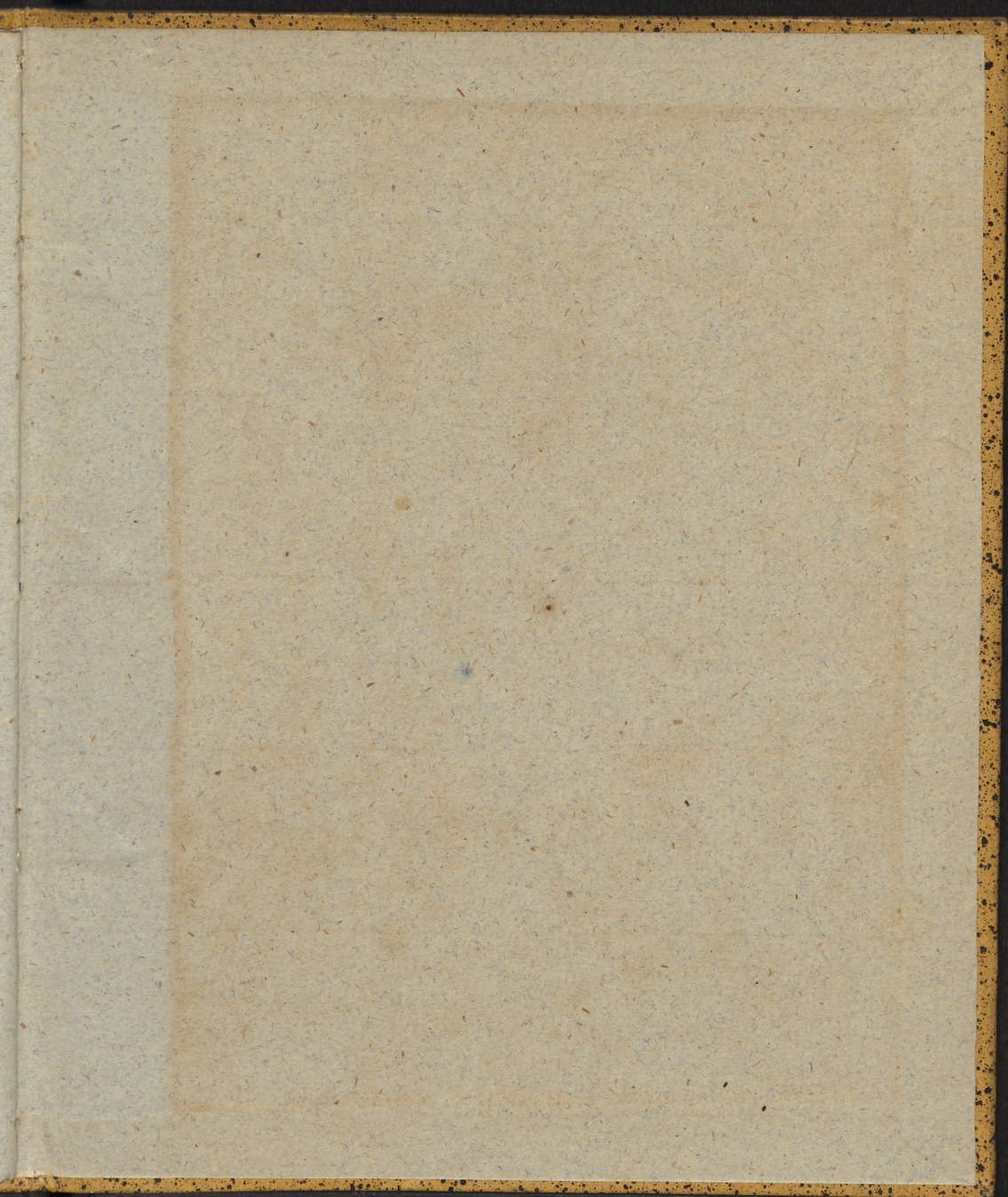
Conventus fiet in Aede B. Jacobo sacra,

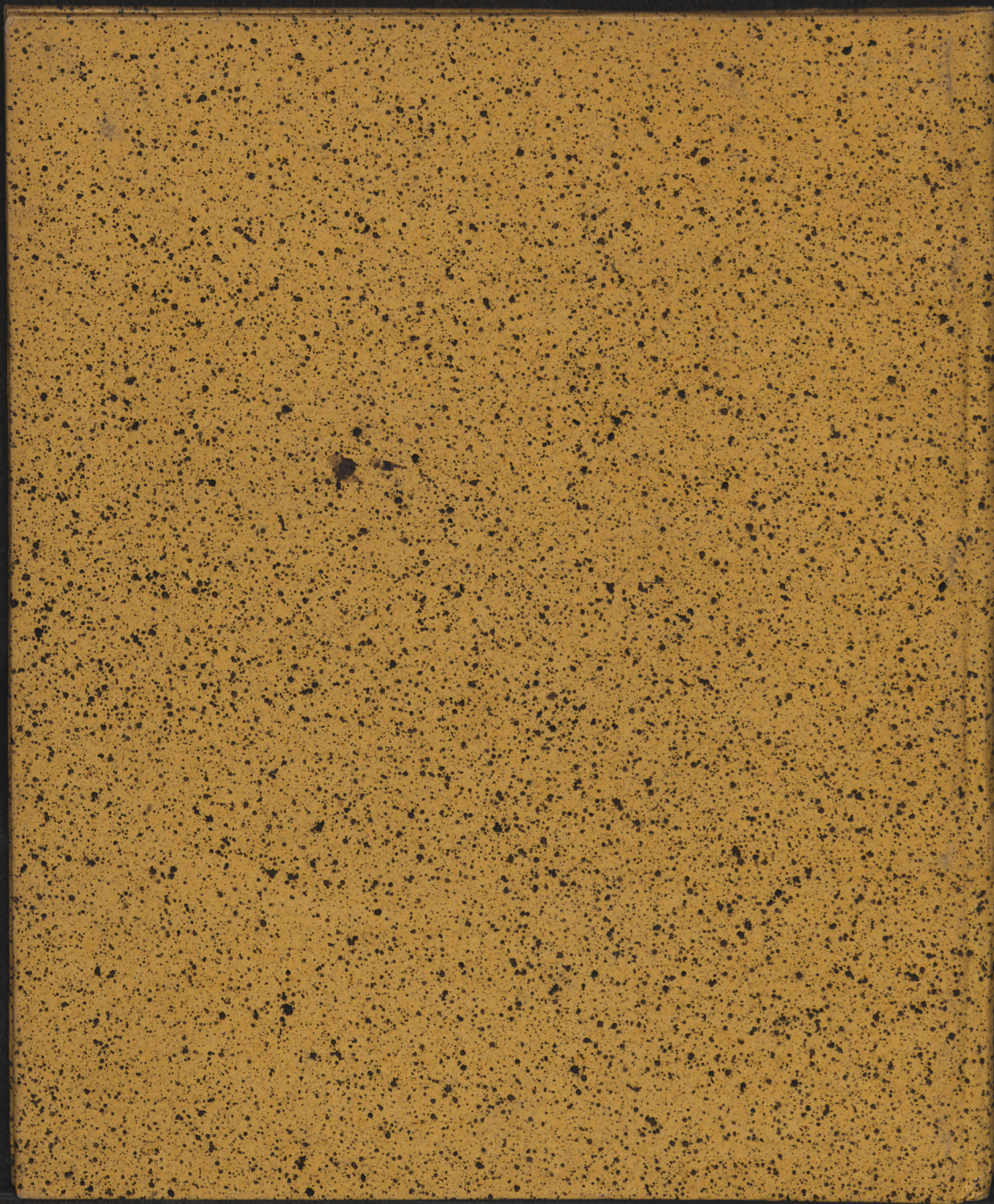
hora prima pomeridiana.

hil se ardentius à DEO peter-
tiam, ut si diutius superstitem
tare & cætui sacro interesse pa-
alias per valetudinem licuit, &
perare frequenter visa fuit: ne
æquè audivit libenter, quàm vi-
nes: qui consequendæ felicitat-
quàm hujus caducæ recupera-
nes se edocerent. Ita plane tæd-
humanarum, totâque mente
Apostoli votum, CUPPIO D-
mensis hujus quinto, circanoc-
cæpit, & cum non posset sibi
immineret, ante omnia de imp-
rum suorum venia sollicita Vir-
& clarissimum DN. M. CHRI-
CHÆELIS ad S. Jacobi Pasto-
rum ad se vocari curavit, à qu-
mologesi in summâ devotione a-
cro sanctis mysteriis procurata
remisisset omnes caducarum re-
li permisit DEO: secutura li-
cunque evocaretur. Nec defuit
maximè avidam secum jungi,
sub medium horæ tertiæ pomer-

the scale towards document

